

DORPNIEUWS

Lichtjesavond 150 jaar Noordzeekanaal De wijkagent

Jan en Jaqueline verlaten dorp
Nieuwe burens: Esther en Tom
Wat doet Liv vanmiddag?
Zit!!! Hond uit het dorp: Cooper

Lichtjesavond

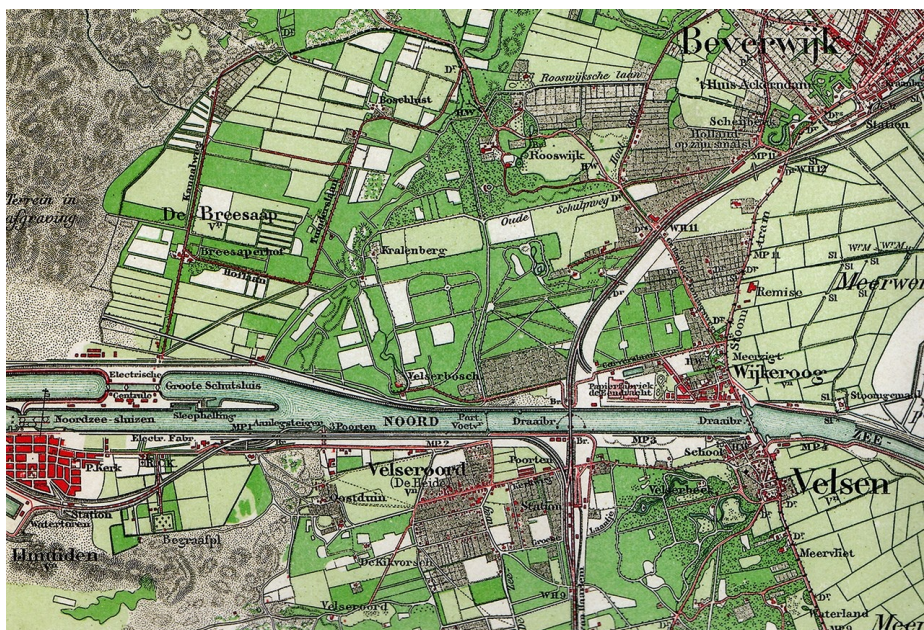
Op 10 januari 2026 is het weer **lichtjesavond** voor alle dorpelingen! Voel je welkom om aan te sluiten bij het vuur op de binnenplaats naast de kerk. Met glühwein, soep en stampot luiden we het nieuwe jaar in. Neem je eigen (soep)kom, glas, lepel en wat je nog meer nodig hebt mee. We starten om 18 uur. Wil je helpen met op- of afbouwen of soep (ofzo) maken? App of bel met Evelien of Margo.

Evelien 06 15462675

Margo 06 23336888

Het kanaal bestaat 150 jaar

Komend jaar is het 150 jaar geleden dat het Noordzeekanaal officieel werd geopend. Hoe het er tijdens het graven van het kanaal aan toe ging heeft Conny Braam prachtig beschreven in 'De woede van Abraham'. Maar hoe ging het verder?

Feestelijke bijeenkomst

In de jaren '60 van de 20e eeuw werd het kanaal twee keer verbreed. Terwijl het dorp Velsen toen al zo'n 80 jaar een gespleten bestaan leidde, werd de afstand tussen de twee dorpsheften die ooit één waren, nóg groter. Helemaal toen het toenmalige Pontplein (nu de parkeerplaats) werd verplaatst naar IJmuiden. Huizen waren afgebroken, evenals een boerderij. Straten bestonden ineens niet meer. Winkels verdwenen. Waar zijn die bewoners eigenlijk gebleven? En hoe zat het met de families die verspreid woonden over Velsen-Noord en Velsen-Zuid? Zijn er eigenlijk nog contacten die eraan herinneren dat Velsen ooit één dorp was totdat het grote water twee verschillende werelden creëerde?

Monumentendag 2026 valt op **zaterdag 12 september**. Die dag wordt ook in het dorp 150 jaar NZK gevierd. Aan het eind van die dag zal er iets bijzonders gebeuren aan de oever van het kanaal. Daarover zullen anderen schrijven. Daarna volgt een feestelijke en ook wel plechtige bijeenkomst waarvoor mensen uit het dorp aan deze kant van het kanaal en mensen uit het dorp aan de overkant worden uitgenodigd. Dan gaan we met elkaar verbindingen leggen, over en weer, als een denkbeeldige pont. Familienamen van mensen hier en daar zullen we noemen. Bijzondere verhalen uit families kunnen verteld worden. En we spelen het spel **'Waar zijn ze gebleven?'**

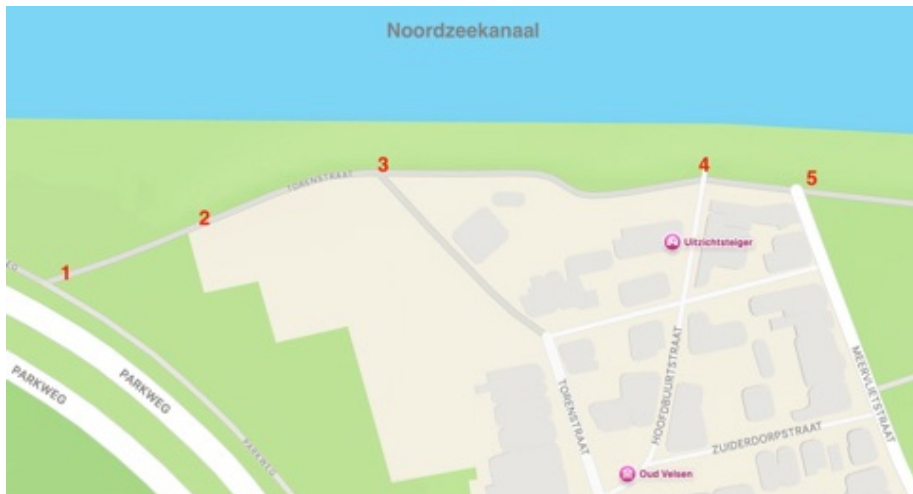
Natuurlijk zal ook worden verteld over de geschiedenis van het kanaal en wat de aanleg teweeg heeft gebracht. De lokale overheid moet erbij zijn. Hun voorgangers hebben ooit toestemming gegeven voor het graven van het kanaal. Waarschijnlijk komt er een lied, speciaal voor deze gelegenheid gecomponeerd.

Welkom zijn de mensen uit **noord** en **zuid** die willen vieren dat het kanaal 150 jaar bestaat, maar beseffen dat er ook altijd enige tragiek gepaard ging met dat zich alsmaar uitdijende water.

Op dit moment is al een handvol mensen met de voorbereiding van deze viering bezig. Het duurt nog zo'n negen maanden. In de tussentijd horen jullie meer. Maar dan weten jullie dit alvast.

Mocht iemand namen van mensen in Noord hebben, mensen die erbij moeten zijn, laat het me weten. Net als goede ideeën voor het programma of toezegging van hulp, het is allemaal welkom!

Aart Mak
06 47 76 10 30

Informatiepanelen

Het jubileum van het Noordzeekanaal is voor de gemeente Velsen een goede reden om feest te vieren. Zonder het NZK zou IJmuiden niet zijn ontstaan en veel van de regionale welvaart is te danken aan alle economische activiteiten rond het kanaal. Toen het kanaal gegraven werd, bestond het dorp Velsen al eeuwen. Voor het oude dorp is dit jubileum niet per se iets om te vieren. Immers is door de opeenvolgende kanaalverbredingen een flink deel van het dorp verdwenen. Maar **150 jaar NZK** is wel een mooie aanleiding om het verdwenen verleden nog eens op te roepen. Het idee is om langs de kanaaloevers panelen te plaatsen met foto's (en toelichtingen) van verdwenen

straatbeelden en/of gebouwen. Deze panelen krijgen een permanent karakter. Ze geven een beeld van het verleden aan zowel bezoekers van het dorp als tijdens de rondleidingen van de Stichting het Dorp Velsen en Podium Engelmundus.

Het is de bedoeling dat de panelen op **monumentendag, 12 september 2026**, feestelijk worden onthuld. Bij de voorbereiding en uitvoering van dit plan zal nauw worden samengewerkt met de **Stichting Podium Engelmundus** en de **Historische Kring Velsen**.

Jan Borst

Stichting het Dorp Velsen

Noordzeekanaal 150 jaar

De wijkagent

*Hij fietst niet meer door de straten op zo'n grote herenfiets, nee, hij komt met de auto want 'te veel taken, te druk': onze wijkagent voor Driehuis en Velsen-Zuid, **Hans Dijkstra** (63).*

Hans Dijkstra zit sinds 1993 bij de politie. Hij surveilleerde op straat, hij 'deed' jarenlang Telstar en sinds 2014 is hij wijkagent. De wijkagent heeft van oudsher de taak in de wijk contacten te onderhouden, te surveilleren, gedoe helpen oplossen, conflicten en problemen signaleren.

Dijkstra: "Het grote voordeel van wijkagent zijn is dat je tijd hebt om te luisteren. De collega's op de surveillancewagens kunnen aanrukken, maar moeten alweer snel naar de volgende klus."

Van alle tijden zijn huiselijk geweld en burenruzies. Ruzies over erfafscheiding, of over

parkeerplekjes, over loslopende honden of over vlagvertoon. Dan wordt er nogal eens geroepen: ik haal de politie erbij! Dan komt de wijkagent luisteren. Dijkstra: "Maar ik heb geleerd ervoor te waken om partij te worden. Buren die ruziën over erfafscheiding verwijs ik naar het kadaster. En bij langlopende ruzies schakel ik buurtbemiddeling in."

Maar ook komt de wijkagent luisteren naar klachten over zaken die zich afspelen in de openbare ruimte. In het oude dorp is recentelijk gesproken over veiligheid en openbare

verlichting. Sommige bewoners lopen 's avonds niet graag met hun hond langs het kanaal, het is er donker. Net als op het achterste stuk van de parkeerplaats.

Dijkstra: "Extra licht is niet altijd de oplossing: je kunt beter langs huizen lopen, zodat je wordt gehoord als je om hulp roept. Wat betreft dat vermoeden van dealen op die parkeerplaats: het is niet verboden om in een auto te zitten. Als je vermoedt dat er wordt gedeald, maak een opname van het kenteken en geef dat aan mij door op de site. We hebben behoefte aan concrete zaken. Als bewoners kunnen jullie ook de gemeente vragen om bossages rond de parkeerplaats kort te snoeien zodat niemand daar tussen kan gaan staan om zaken te doen die niet mogen."

Zo komen we ook te spreken over het nut van camera's bij de deurbel.

Dijkstra veert op: "Die zijn handig. De opnames van deurbelcamera's kunnen belangrijk zijn als bewijs in geval van een misdrijf. Denk maar aan babbeltucs aan de deur. Dus ik waarschuw nog maar eens: de bank belt nooit voor je gegevens, de bank laat nooit je pasje ophalen. Het aantal inbraken neemt wel af, maar oplichting neemt toe."

Jan en Jacqueline verlaten dorp

*Het gaat gepaard met melancholie, maar er is ook veel om naar uit te kijken. **Jan (81)** en **Jacqueline Zeeuw (79)**, inwoners van het dorp sinds 1985, verhuizen volgende maand naar Zeist. Het was een grote beslissing, maar dat besluit is ingegeven door een zekere noodzaak. In Zeist woont al heel lang hun zoon **Michiel** en ze willen graag meer bij hem in de buurt zijn. Het heen en weer rijden naar Zeist, met de huidige verkeersdrukke en files, begint begroterlijk te worden.*

Jan en Jacqueline.

Er is een tijd over nagedacht, maar toen kwam zicht op een appartement in een mooi gebouw, een kleinschalig complex. Jacqueline: "Precies daar waar we altijd al zeiden: als we daar eens konden wonen."

Jan: "In het centrum van Zeist, dus we lopen zo de winkelstraat in."

Jacqueline: "En niet ver van zoon Michiel en mijn zus Sonja die daar ook woont."

De familie Zeeuw kwam in februari 1986 van Krommeland naar Torenstraat 13. Daar groeiden Michiel en zoon Onno verder op, later verhuisden zij naar Torenstraat 17. Vooral tot plezier van Jan, voor wie het uitzicht op het kanaal vol scheepsverkeer een langgekoesterde wens in vervulling bracht. Een ieder die wel eens in het huis op de hoek van de Torenstraat kwam weet dat het daar een plaatje was. Jacqueline houdt van mooi, en ook van netjes en schoon. Wij in het dorp zullen haar toewijding - hier eens vegen, daar eens poetsen - nog wel gaan missen. In het nieuwe huis komen ze te wonen op twee hoog, met een groot balkon. Er is al gestuct, geschilderd, parket is gelegd, kasten zijn geleverd, de badkamer is klaar, de keuken is in aantocht. Het wordt er mooi en, zegt Jacqueline, net zo gezellig als in het huis hier.

Natuurlijk gaan ze het dorp missen, zo dicht aan de straat, altijd iedereen voor de deur.

Jacqueline: "We hebben hier een groot deel van ons leven gewoond, met heel veel plezier, dus dit is wel een afscheid. In een la vond ik agenda's en de rouwkaarten van oude vrienden, ook die van buurvrouw Marja. Toen heb ik wel even een traan gelaten."

Jan: "Wat ik ga missen? Mijn schepen! Ik heb mijn hele leven in de scheepvaart gezeten, ik hou alles bij, dus dat wordt heus wel wennen."

Op 9 januari rijdt de verhuishwagen voor. "Maar we vieren hier eerst nog gewoon kerst hoor, daarna ga ik inpakken... Jullie komen toch wel een keertje kijken, hè?"

Hallo!

In de rubriek *Hallo!* maakt de lezer kennis met nieuwe inwoners van Oud-Velsen. Deze keer **Esther Scherpenzeel** (54) en **Tom van de Water** (48) in de Meervlietstraat.

Esther en Tom.

Het begint meteen achter de voordeur. Nieuwe buurvrouw heeft 'kom binnen' gezegd, de deur gaat wijd open, we stappen het huis aan de Meervlietstraat in, we geven nieuwe buurman **Tom van de Water** een hand. En dan pas zie je waar je staat. In de zeventiende eeuw.

De wanden, het plafond: we staan midden in een zeventiende eeuw Italiaans religieus werk. Verderop in de gang daagt een Italiaans landschap op, op muren en deuren. Denk aan die schilderijtjes met die cipressen, die dorpjes in de verte, dat pastorale van de vroegere renaissanceschilders. Links een grapje: de vloerbedekking van de trap heeft een pantermotief. En dan moeten we de huiskamer nog in.

Onze nieuwe burens, dat zien we zo wel, hebben een passie. Ga dus de woonkamer binnen en waan je in het schemer van een boudoir, een Italiaanse landhuis misschien? Op de muur een kamerbreed behang met gobelinmotief, eronder een velours bank in een licht chocoladebruin. Draai je om en zie hoe het behang doorloopt over de deur naar de kasten van de scheidingswand, met glas-in-looddeuren, die in een oud olijfgroen zijn geschilderd. In de achterkamer zijn de oude kerkbank en het opgeflutte ladenkastje geschilderd in een licht terracotta. Kijken we de moderne leuken in, dan ontmoeten we de blik van het meisje met de parel.

Esther is wel gewend aan verbazing, in hun vorige woning was het interieur ook deze stijl. Zij was eerder ontwerper en is nu interieurfotograaf (van ondermeer hotels, cultureel erfgoed en landhuizen), het heeft te maken met haar liefde voor de klassieken. Een liefde die zij dus deelt met partner Tom die ergo-therapeut is op de afdeling psychiatrie van het OLVG West in

Amsterdam.

Ze wonen hier sinds juli van dit jaar, verhuisd vanuit Haarlem. Ze zochten buiten de stad.

Esther: "Op enig moment was ik voor mijn werk op Waterland, zo mooi. Dus toen appte ik Tom: ik ben nu toch op een plek..." Ze bekeken huizen in het dorp, waren te laat voor het Kerkplein, maar vonden toen deze woning aan de Meervlietstraat, in de verkoop gezet door de Engelmunduskerk.

Tom: "Alles wit en licht eiken, dus ik moest daar wel erg doorheen kijken om de kunnen zien wat het zou kunnen worden."

Esther: "Bij al onze keuzes voor dit huis hielden we vast aan drie thema: religie, want het huis kwam van de ker, we houden erg van Italië en van de renaissance schilderkunst."

Maar daar horen grapjes bij: zoals op de trap die panterprint, een motief dat terugkeert in de deurmat en de onderzetters op tafel.

Esther: "Zo gebeurt in alle kamers wel iets: kamerbreed behang van schilderijen of van wolkenluchten. Er is hier geen wand of plafond meer wit."

Esther en Tom zijn inmiddels helemaal gewend en ze hebben het zeer naar hun zin. "We hebben hele fijne burens, het kanaal is leuk, we hebben deze zomer al een keer Sail meegemaakt, het is hier top."

Wat doe jij vanmiddag?

In deze rubriek vertellen, schrijvend of tekenend, kinderen uit het dorp wat hen bezighoudt, wat ze belangrijk vinden of juist heel gek. Deze keer is Liv (11) aan het woord, ze woont op de Kerkesingel.

Liv Krab.

Ik ben Liv, ik woon vanaf mijn geboorte op Kerkesingel 9. Ik ben 11 jaar oud en zit in groep 8 van de Toermalijn. Ik woon hier samen met mijn broers Yens en Finz en mijn ouders Daniëlle en André. Yens is 15 jaar en Finz is 13 jaar.

Ik zit op hockey bij Strawberries M012-2. In dit team zitten ook Kee en Juna en onze coach is Erik. Meestal sta ik op het middenveld of voorstopper. Ik zit vanaf mijn vierde op deze sport en vind het nog steeds heel leuk.

Mijn broers spelen voetbal VV IJmuiden. Yens zit in Jo16-1 en Finz in Jo14-1. Beide staan ook op het middenveld.

Ik vind het heel fijn wonen hier. Vroeger speelde ik veel met Bruun en Cato. Fietsen over de

stoep, picknicken op het grasveld tegenover ons huis of op de trampoline in de tuin.

groetjes Liv

Zit!!!

Aan de hand van vragen maakten we de afgelopen jaren kennis met een van de honden uit het dorp. Dit is van die rubriek de laatste aflevering. Deze keer: Cooper

Hoe heet je?

Cooper, zoals de auto. Dat vonden ze hier een leuke naam.

Waar woon je?

Bij de familie Van Schaick in de Torenstraat, dat zijn Thijmen, Juliette, Victor, Suzanne en Pieter. Juliette vertelt dit allemaal over mij.

Wat voor ras of soort ben jij?

Ik ben een ruwharige teckel, bijna vijf jaar oud. Mijn vacht is heel dik. Ik wordt dan ook geplukt en niet getrimd.

Waar kom je vandaan?

Van een fokker in Arnhem.

Wat eet je het liefst?

Gezonde brokken, maar ik hou ook van een goed bot van de slager. En van snacks. Na het eten van de familie krijg ik vaak een restje vlees. Dat vind ik het allerlekkerst.

Hoe zou je je eigen karakter omschrijven?

Ik ben heel speels. Ik wil eigenlijk nooit niet spelen. Een bewegend voet is voor mij al een prooi. Mijn ras is ook eigenwijs. In huis ben ik heel gehoorzaam, maar buiten moet ik aan de lijn anders ben ik vertrokken. Ik ben heel waaks. Ik ben trouwens ook nogal gevoelig voor muziek. Als mijn baas, of Juliette piano speelt, dan huil ik altijd mee.

Wat doe je het liefst?

Spelletjes. Dat ze snacks verstoppen die ik moet zoeken in de tuin, of ze houden iets lekkers hoog en dan dans ik op mijn achterpoten, allemaal leuk.

Waar ben je bang voor?

Grote honden, daar hou helemaal niet van.

Waar poep je het liefst?

Hier op de dijk, in de buurt dus. Lekker stukje lopen.

Filmpje

Reacties en tips

Facebook

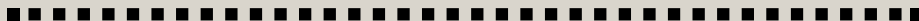

Website

Colofon

De Nieuwsbrief is een onafhankelijke uitgave onder auspiciën van de stichting het Dorp Velsen. Redactie: Loes de Fauwe Vormgeving: Margriet Prins
Mail: nieuwsbrief@dorpvelsen.nl

NB: De Nieuwsbrief staat nadrukkelijk maar open voor bijdragen van bewoners. De redactie behoudt het recht om bijdragen te weigeren dan wel in te korten als daartoe serieuze aanleiding bestaat.

Deze e-mail is verstuurd aan {{email}}. • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • U kunt ook uw [gegevens inzien en wijzigen](#). • Voor een goede ontvangst voegt u nieuwsbrief@dorpvelsen.nl toe aan uw adresboek.

Laposta